

— *Perdonen vos senores, είναι zambos και αυτοι οι zambos είναι φρικτοι πιθηκες.*

— *Πιθηκες! ανεκραζα.*

— *Πιθηκες! επανελαθε και ο ταλαιπωρος Νεροβιλ αναστηκωβεις. Ναι, πιθηκες. Επαλαίταμεν λοιπον με πιθηκας, και αυτοι μας διωρθωσαν οπως ειμεθα!*

Και η παλη αυτη μας εφανε τοσο γελοια, ωστε και ο φιλος μου και εγω ετεκαρδισθημεν γελωντες.

Είναι αδύνατον να παραστήτω πόσω προσεβλήθη η φιλοτιμία μου, οτε ιδον την ομοιότητα ητις υπηρχε μεταξυ του αγενου: εκεινου ζωου και του ανθρωπου. Εαν δεν ειχεν ουραν, ηθελον υποθετει οτι ο νεκρος ανηκεν εις τινα των κνητων της Αρκτιωας Αμερικης, ενδεδυμενον δερμα ζωου. Τον εξιλამβανες αντι ανθρωπου ρωμαλευ και ευπαγου: αλλα και αυτη η εκφρασις του προσωπου του τον εδεικνυε μαλλον ως ανθρωπον εγοντα παλη σφοδρα, η ως ζωου. Οι ποδες και οι μπροι του ησαν ως ανθρωπου ευρωστου, αι κνημαι παραπολυ κυρται και ασαρκαι, τα νευρα και οι τετονες των χειρων οστωδη, και οι δυναχες μεγαλοι ως τιγριος. Πως ορα ητο δυνατον να μη καταβληθωμεν απο τοιαυτα θηρια; Οι λασιοι βραχιονες του νεκρου ηταν ως δεσμαι σχοινιων, ολωσ μυωδεις και νευρωδεις, αι δε μακραι αυτου χειρες τοσουτον ισχυρωσ συνσπριγμεναι, ωστε μόλις πεντε η εξ Ινδοι κατωρθωσαν να τας αναίξωσι.

Μετ' ολιγον εμαθομεν και τας λοιπας περιστασεις των νυκτερινων μας συμβαντων. Ο οδηγός μας, ειτε εξ αγνοιας, ειτε εξ ανοησιας, μας αφηκε να καταλυσωμεν εις μερο: ακατάλληλον. Αφου δε εκοιμήθημεν, αλλη συναδία οδοιπόρων Μεξικανων ελθουσα κατελυσεν οχι μεν μακράν ημων αλλ' επι μερουσ οψηλοτέρου. Την νύκτα δυο γυναικες, μακρυνθεισαι ολιγον απο το κατάλυμα, κατεδιώχθησαν υπο zambos η ανθρωπων του δάσου, επιπολαζόντων εις τα μεσημερινα μέρη της Μεξικης. Τότε φοβηθηται εδραμον κατα τύχην προς ημας. Αι κραυγαι των καθως και οι σατανικοι καγχαμοι των zambos ειδοποιησαν τους Μεξικανους, και ετρεξαν εις βοήθειαν των γυναικων. Οι πιθηκες εγένοντο αφαντοι αμα μετα τας πρώτας εκπυροσφοτησεις: ειχάζεσαι δε οτι πολλοι αυτων επληγώθησαν.

ΠΕΡΙΛΙΘΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΗΓΑΙΣ ΟΡΥΚΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ.

—o—

Οφείλομεν νομίζομεν να γίνη γνωστή εις το κοινόν της Ελλάδος, και μάλιστα εις τους καλλιτέχνας και τους ενασχολουμένους εις χημικά εργα,

ανακάλυψις ητις δύναται να ωφελήση τας τέχνας και την Ελλάδα εν γενει.

Γνωστόν είναι οτι τινά των θερμών ορυκτων υδατων, εμπεριέχουσι πολλά μόρια αλατωδη, ατινα καθιζόνοντα εύκολως συνιττωσι φλοιους και στρωματα λιθώδη κατα το μάλλον η ήτιον σκληρά και παχέα, και οτι τα στερεά ταυτα μόρια, προσκολλωμενα επι της επιφανείας άλλων σωμάτων οργανικων η μη οργανικων, περιβάλλουσιν αυτά με φλοιόν γαιώδη σκληρόν, και περιλιθώνουσι τρόπον τινά αυτά, ωστε εις τινας πηγάς μεταχειρίζονται το μεσον τουτο εις διατήρησιν τοιούτων σωμάτων περιεργείας ενεκα. Απο τινος δε καιρου εις το Κλερμοντιον (Clermont Ferrand) της Γαλλιας, ωφεληθέντες εκ της ιδιότητος ταύτης των υδατων της πηγης του Σαινταλλύρου (St. Allyre), εναπέθεσαν εις αυτην προταιμάς, ανάγλυφα προσώπων και τα τοιαυτα, ατινα περιλιθωθέντα θαυμασίως και ως υπο ελεφαντειου οστού εξειργασμένα φαινόμενα, επέσυρον την προσοχήν και τον επαινον όλων και εις τας δημοσίας ελθέσεις αυτας εν Παρισίοις, ωστε εγεννήθη εκ τουτου ιδία τις βιομηχανία.

Ο εν Καρλοβάδη γνωστός Ιατρός Ι. Κάρρος, (J. de Carro,) δια της επιμελείας του οποίου εισηχθη κατά πρώτον εν Ελλάδι η θαμαλις από της αρχης του παρόντος αιώνος, λαβών εκ Κλερμοντιου την εικόνα του Μολιέρου περιλιθωμένην κατά τον μνησθέντα τρόπον, και θαμασας το κάλλος αυτης, συνελθε τήν ιδέαν οτι εδύνατο να γίνη τοιούτον εργον και εις τας πηγάς των Λουτρων του Καρόλου, εχούτας αφθονα τα κατακρημνίσματα και πραγματικώς, κατ' εισηγησιν αυτου, ο Ιατρός Μάννελ (Mannl) και ο φαρμακοποιός Γοίττελ (Göttl), δοκιμάσαντες ερθασαν εις το αυτό αποτέλεσμα, και ήδη περιλιθωσαν εν ταίς πηγαίς του Καρόλου τοιαυτα αντίτυπα και ανάγλυφα ομοιάζοντα με χαλκινα (bronze): πιστεύουσι δε οτι δύνανται να έχωσι και διαφόρων άλλων χρωμάτων, αποχωρίζοντες χημικίς συστατικά τινα μόρια του υδατος. Τήν ανακάλυψιν ταύτην, ητις ανοίγει νέαν αφορμήν πλούτου εις τους κατοίκους της Καρλοβάδης, κοινοποιών ο μνησθείς Ιατρός Κάρρος προς τον φίλον τον αρχιατρήν κύριον Βούρον ένταυθα, παρατηρεί οτι τοιαυτα εργα δύνανται να γίνωσι και εις την Ελλάδα, ένθα εύρίσκονται ορυκτά υδατα φέροντα πολλά στερεά μόρια.

Πιστεύοντες δε και ημείς οτι εις τινας των εν Ελλάδι πηγων, ως εις την του Κακκαθου της Κύθου, εις τας της Αιδιψου και άλλας δύνανται να γίνωσι τοιαυτα δοκιμαί μετ' επιτυχίας, επικαλούμεθα εις τουτο την προσοχήν των χημικων και τεχνιτων της Ελλάδος.